

ПРОФЕСОРУ МИКОЛІ ПРИТУЛІ – 70 РОКІВ

Микола Миколайович Притула народився 25 травня 1946 р. у с. Незнанів Кам'яно-Бузького району Львівської області. У 1964 р. закінчив школу зі срібною медаллю і вступив на механіко-математичний факультет Львівського державного університету імені Івана Франка. Спеціалізувався на кафедрі обчислювальної математики, захистив дипломну роботу з застосування методу малого параметра до розв'язування деяких задач математичної фізики.

Трудову діяльність М.М.Притула розпочав у вересні 1969 р. інженером-програмістом обчислювального центру статуправління Львівської області. У 1970–1971 рр. працював інженером (математиком) у Західно-Українській геофізичній розвідувальній експедиції (ЗУГРЕ). Після п'ятирічної роботи його перевели на посаду начальника відділу обчислювальної техніки Львівського територіального управління матеріально-технічного постачання. У 1971–1973 рр. служив в армії на посаді командира взводу.

Завжди прагнув займатися науковою роботою й у 1978 р. вступив до аспірантури без відриву від виробництва Інституту математики АН УРСР у відділ теорії нелінійних коливань, яким тоді завідував академік Ю.О. Митропольський. У 1982 р. успішно захистив кандидатську дисертацію “Застосування асимптотичних методів нелінійної механіки до деяких рівнянь математичної фізики” (науковим керівником був старший науковий співробітник, канд. фіз.-мат. наук В.Г. Коломієць).

Та на цьому він не зупинився, адже прагнув повернутися до рідної Alma mater. У 1980 р. його за конкурсом зарахували на посаду асистента кафедри обчислювальної математики факультету прикладної математики та інформатики Львівського державного університету імені Івана Франка.

У 1998 р. в Інституті математики НАН України захистив докторську дисертацію “Градiєнтно-голономний метод дослідження нелінійних еволюційних рівнянь на функціональних многовидах” (науковим консультантом був академік НАН України, д-р фіз.-мат. наук, професор А.М. Самойленко).

З 1984 до 1999 р. М.М. Притула – доцент кафедри теорії оптимальних процесів, а з 1999 до 2003 р. – професор цієї ж кафедри.

Влітку 2003 р. за участю Миколи Миколайовича була сформована нова кафедра, яка забезпечила читання основних курсів і курсів за вибором: “Дискретна математика” на всіх потоках факультету, “Теорія ймовірності і математична

статистика”, “Дослідження операцій”, “Математична логіка і теорія алгоритмів”, “Системи штучного інтелекту”, “Дискретна оптимізація”, “Марковські процеси і навчання з підкріпленням” та ін.

За активну та плідну науково-педагогічну діяльність у 1998 р. М. Притулі присудили грант Міжнародної науково-освітньої програми “Вчені і викладачі”, а в 2007 р. нагородили знаком “Відмінник освіти України”. Цим відзначено його багаторічну наполегливу працю, результати якої разом з іншими формують авторитет і славу нашого університету.

М.М. Притула успішно поєднує наукову і педагогічну роботу з громадською. Він є членом Науково-технічної ради університету, членом спеціалізованої Вченої ради з захисту дисертацій, членом американського математичного товариства, дійсний член Наукового товариства імені Шевченка. Багаторічний член Вченої ради факультету та університету, заступник голови редактора математичного вісника НТШ, член редколегії Вісника Львівського університету (Серія прикладна математика та інформатика), член державної акредитаційної та ліцензійної комісії Міністерства освіти і науки України (2003–2007), голова математичної комісії наукового товариства імені Шевченка (2003–2013).

Микола Миколайович – науковий керівник двох захищених кандидатських дисертацій. Його наукові інтереси різнобічні. Він є автором понад 200 наукових праць з асимптотичних методів нелінійної механіки та інтегровності нелінійних динамічних систем на функціональних та операторних многовидах, виданих в Україні та за кордоном, а також 20 методичних вказівок і навчальних посібників для студентів, у тім числі однієї монографії у співавторстві.

У його наукових працях: розроблена методика застосування теорії збурень до побудови формальних розв’язків для змішаних крайових задач, що описуються квазілінійними диференціальними рівняннями параболічного типу; розвинуто асимптотичний метод нелінійної механіки в поєднанні з аналітичним методом рівнянь Колмогорова-Фоккера-Планка до дослідження крайових задач, що описуються квазілінійними диференціальними рівняннями параболічного та гіперболічного типів із випадковим відхиленням за часом, із постійним запізненням при врахуванні зовнішніх випадкових взаємодій; побудовано наближений розв’язок нелінійної крайової задачі для інтегро-диференціального рівняння за малим параметром і запізненням; запропоновані Лі-алгебричні підходи градієнтного методу, аналізу прямих та інверсних нелінійних динамічних систем на повну інтегровність; на підставі градієнтно-голономного алгоритму розроблена конструктивна методика дослідження збурених та неоднорідних нелінійних динамічних систем, їхня параметрична інтегровність; розвинута теорія редукції на локальні і нелокальні інваріантні скінченновимірні підмноговиди розв’язків нелінійних динамічних систем, їхня практична реалізація.

Ми бажаємо Миколі Миколайовичу доброго здоров’я і сил, багато років такої плідної, творчої роботи на теренах науки й освіти.

Редколегія